

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 19 ธันวาคม พ.ศ.2561

คอลัมน์หน้ามองฟ้า เท้าหยั่งดิน : ได้เวลายกระดับชาวสวนยาง

ทั้งที่มาตรฐานการทำถนนพาราซอยล์ซีเมนต์ของกรมทางหลวง สูตรใช้น้ำยางชั้น มีราคาถูกกว่าสูตรใช้น้ำยางสด...กิโลเมตรละ 9 แสนบาท เพราะต้นทุนค่าสารเคมีตัดแปลงสภาพที่ผสมลงไปใต้น้ำยางชั้นมีราคาถูกกว่าสารตัดแปลงสภาพของน้ำยางสด และการนำน้ำยางชั้นมาใช้งานยังมีความสะดวกมากกว่า ควบคุมมาตรฐานได้ง่ายกว่าน้ำยางสด แต่กระนั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะขอปรับแก้มาตรฐานให้อ่าน้ำยางสดมาใช้แทนน้ำยางชั้น ด้วยข้ออ้าง ชาวสวนยางทำเป็นแต่น้ำยางสด...ทำน้ำยางชั้นไม่เป็น เหตุผลพอจะฟังขึ้นแค่ไหน ถ้าไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ไม่กล้าพัฒนาตัวเอง ชีวิตเกิดมาเคยทำอะไร ก็คิดทำแต่อย่างนั้นไปเรื่อยๆ จนกว่าชีวิตจะหาไม่...จะให้เหมือนระบบราชการ ที่โลกเปลี่ยนไปถึงไหน การทำงานยังวนเวียนอยู่กับโลกเดิมๆ ไม่จบสิ้นไปอย่างนั้นหรือ

ลองเปลี่ยนมุมมองใหม่...หน่วยราชการเองไม่ใช่หรือ รวมทั้ง พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ก็เคยเปรยเรื่องนี้อยู่บ่อยๆ ให้เกษตรกรรู้จักเปลี่ยนแปลงวิถีคิด วิถีทำอาชีพ

เมื่อเรามีโครงการถนนพาราซอยล์ซีเมนต์ 1 หมู่บ้าน 1 กิโลเมตร ทำไมไม่ใช้โอกาสนี้ยกระดับการทำสวนยางของเกษตรกร ให้เปลี่ยนจากขายน้ำยางสดที่เก็บได้ 3 ชั่วโมง มาเป็นแปรรูปเป็นน้ำยางชั้นที่เก็บขายได้เป็นปีบ้างล่ะ...ก็จะให้ชาวบ้านจมปลักอยู่กับเรื่องเก่าๆ ใช้ชีวิตที่ย่ำแย่แบบเดิมๆ เทคโนโลยีทุกอย่างเรามีพร้อม รอแค่หน่วยราชการจะมีสติปัญญาคิดสนับสนุนเป็นแค่นั้น ไม่ต้องกลัวว่า ไม่สามารถจะให้เกษตรกรทำเป็นกันทุกคน เพราะที่ผ่านมามีว่าโครงการอะไร รัฐไม่มีปัญญาทำได้ทั่วถึงสักโครงการเดียว...ฉะนั้นเลือกเป็นจุดเป็นหย่อม ให้สถาบันเกษตรกร สหกรณ์เป็นผู้รับซื้อน้ำยางสดมาแปรรูปเป็นน้ำยางชั้น ขายได้แพงเท่าตัว ชาวบ้านยังมีปันผลเพิ่มขึ้นเข้ากระเป๋า

ที่สำคัญ น้ำยางชั้นที่เก็บได้เป็นปี ไม่ใช่มีไว้แค่ทำพาราซอยล์ซีเมนต์อย่างเดียว ยังสามารถนำไปทำถุงมือแพทย์ ถุงยางอนามัย หมอนยาง ที่นอนยางพารา...ยางแบบอื่น ยางแท่ง ยางแผ่นรมควันทำไม่ได้ ทำยางชั้นเป็น...จะไม่เป็นการเพิ่มทางเลือก เพิ่มอาชีพ เพิ่มรายได้ให้ชาวสวนยางดอกरी